

Managementul riscului în Uniunea Europeană

În cooperare cu Economist Corporate Network și Economist Intelligence Unit

Răspunderea directorilor și a administratorilor (D&O)

DOCUMENTELE legislative europene care guvernează răspunderea directorilor și administratorilor suferă modificări importante, fiind în curs de dezvoltare. Acestea sunt încorporate în legea privind societățile, pe lângă legislația separată care guvernează domenii precum răspunderea pentru mediu sau protecția personalului. Comisia Europeană este mulțumită de adoptarea deplină de către noile state membre a actualei legi UE privind societățile, inclusiv a secțiunilor care se referă la răspunderea D&O.

Aria de acoperire a răspunderilor D&O a fost extinsă în ultimii ani în Europa în urma scandalurilor provocate de firmele Enron, Parmalat, Royal Ahold și altele. Cel mai cunoscut exemplu de legislație recentă, Actul American Sarbanes-Oxley din 2002, determină CEO și CFO să semneze declarații care atestă veridicitatea dărilor de seamă financiare și care îi fac responsabili personal pe aceștia pentru interpretările false.

Rezumat executiv

Ce trebuie să știe directorii companiilor:

- Legea privind societățile comerciale nu este bine stabilită sau adoptată în noile state membre UE. Drepturile acționarilor minoritari sunt deseori ignorate, multe structuri de proprietate sunt inflexibile și proprietarii majoritari împiedică adesea monitorizarea comportamentului consiliului. Multe firme prost conduse ar putea fi "descalificate" de la bursă, mai degrabă decât să se confrunte cu sancțiuni civile și penale stabilite prin legislația privind administrarea societăților.
- Având în vedere acestea, mecanismele de aplicare defectuoase și baza relativ redusă a acționarilor determină un risc redus de intentare de procese directorilor și administratorilor din noile state membre. Consolidarea autorităților de aplicare a legislației va schimba situația.
- Există trei modalități în care răspunderile directorilor și administratorilor sunt definite și stabilite în UE:
 - Legislația UE existentă privind societățile comerciale, care a fost extinsă semnificativ în ultimii ani, include acum aspecte precum tranzacțiile bazate pe informații privilegiate, investițiile false și transparența dărilor de seamă financiare.
 - În scurt timp, legea europeană privind societățile comerciale va proteja drepturile acționarilor minoritari, va reglementa divulgarea regulilor și practicilor de conducere a societăților și va descrie responsabilitățile membrilor consiliilor pentru proasta administrare.
- Directivele din alte domenii precum mediul, legea privind angajarea, sănătate și securitate, protecția consumatorului sunt de asemenea destinate definirii responsabilităților directorilor de companii.
- Majoritatea noilor state membre UE sau a organizațiilor care funcționează în acestea, precum bursa de valori, tratează problematica conducerii societăților prin adoptarea voluntară de coduri comportamentale. Deși acestea din urmă nu au puterea de a emite sancțiuni civile sau penale pentru consiliile de conducere, au totuși șanse să influențeze așteptările autorităților de reglementare, a instanțelor și a grupurilor de acționari față de activitatea directorilor și administratorilor.
- Asigurarea D&O este relativ recentă în noile state membre UE și tinde să fie cumpărată de către companiile multinaționale și cele din sectoarele supuse unui număr mare de reglementări.
- Între 2001 și 2003, primele șapte procese sau soluționări care au avut ca obiect directori și administratori din companii în UE au totalizat peste 1 miliard USD.

Planul de acțiune al UE

DUPĂ CE a abandonat încercarea de-a lungul a 30 de ani de a stabili o legislație comprehensivă (A Cincea Directivă), Comisia

Europeană a răspuns scandalurilor financiare prin acțiuni în câteva domenii selectate. Planul de acțiune al Comisiei, Actualizarea legislației privind societățile și consolidarea conducerii, lansat în 2003, s-a concretizat într-o serie de directive care extind direct sau indirect răspunderile personale ale administratorilor companiilor. Cele mai importante dintre acestea sunt:

- **Directiva privind "insider dealing" (tranzacțiile bazate pe informații privilegiate) și manipularea pieței**, care declară ilegale aceste activități.
- **Directiva privind prospectele ce urmează să fie publicate în momentul punerii la dispoziția publicului sau acceptului de tranzacție a titlurilor financiare** (urmează să fie pusă în practică în iulie 2005), care face D&O pasibili de sancțiuni administrative sau civile dacă prospectele sunt incomplete sau incorecte.
- **Directiva privind armonizarea cerințelor de transparență cu privire la informațiile despre emitenții ale căror titluri financiare sunt acceptate pentru tranzacții pe piața reglementată** (urmează să fie pusă în practică în toamna lui 2006). "Directiva privind transparența" cere responsabililor din cadrul departamentelor emitente să ateste că fiecare raport anual și de jumătate de an prezintă, conform datelor deținute, descrierea exactă a situației financiare, a performanțelor, a altor realizări și riscuri ale companiei. Spre deosebire de Sarbanes-Oxley, directiva privind transparența face întregul consiliu pasibil de răspunderi administrative și civile în cazul în care rapoartele se dovedesc a fi false.

Aceste directive merită toată atenția din două motive. În primul rând, pentru unele state membre UE, reprezintă primele docu-

mente legislative de acest tip. De exemplu, puține state membre interzic "insider dealing". În al doilea rând, modul în care sunt formulate directivele lasă loc de interpretare, transpusă în legislația națională. În ciuda reasigurărilor Comisiei, modul în care sunt formulate directivele privind transparența a determinat Camera Lorzilor din Regatul Unit să-și exprime îngrijorarea cu privire la posibilitatea nu doar a acționarilor, ci și a oricărui potențial investitor de oriunde din Europa să intenteze procese.

Legislația UE extinsă în viitorul apropiat:

- O directivă ce are drept scop protejarea drepturilor acționarilor minoritari de a primi informațiile necesare, de a pune întrebări, de a lua decizii la masa discuțiilor și de a vota în absență sau electronic.
- O directivă care cere companiilor să divulge regulamentul și practicile de conducere corporativă
- Mult mai important, o directivă planificată a intra în vigoare în perioada 2006-2008, cu privire la responsabilitatea membrilor consiliului administrativ. Printre altele, directiva ar acorda acționarilor minoritari dreptul de a cere investigarea activităților consiliului, de a interzice continuarea activității corporației dacă este falimentară și de a hotărî destituirea directorilor pentru greșeli grave.

Conducerea pe bază de voluntariat

 CODURILE DE CONDUITĂ ale corporațiilor bazate pe voluntariat sunt o nouă realizare și s-au răspândit rapid.

Un raport al Comisiei a identificat 25 de noi coduri care au apărut în UE a celor 15 între 1997-2001. După Enron au mai apărut zece alte coduri, urmate de trei amendamente majore la cele inițiale. Cu excepția Estoniei, toate noile state membre le-au introdus, bursele de valori de la Budapesta și Riga introducându-le cel mai recent. În cele din urmă, în aprilie 2004, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (eng. - OECD) a finalizat revizuirea, după cazul Enron, a Principiilor Conducerii Cor-

porative, un document cu foarte mare influență. Cehia, Ungaria, Polonia și Slovacia - toate membre ale OECD - au introdus codurile de conducere bazate pe aceste Principii.

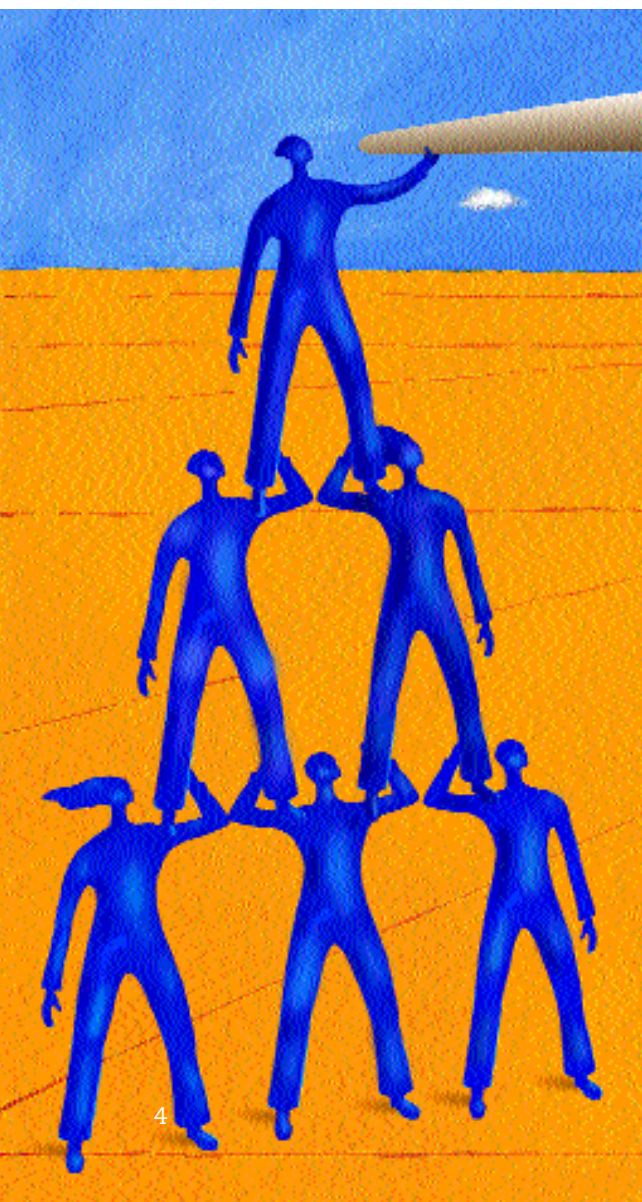
Codurile de voluntariat au un impact direct redus asupra răspunderii D&O. Fiind bazate pe voluntariat, sunt lipsite de mecanismele de aplicare. Cele mai exigente dintre ele cer companiilor să explice nerespectarea prevederilor. Totuși, aceste reglementări "ușoare" ar putea avea două efecte legale importante:

- Legea privind societățile cere membrilor consiliului administrativ, în majoritatea țărilor europene, să acționeze ca oameni de afaceri competenți, rezonabili și să fie corecți cu toți acționarii. Codurile, deși generale, descriu așteptările mai bine decât legislația. Instanțele de judecată se pot folosi de ele pentru evaluarea gradului în care directorii au o conduită "rezonabilă" în afaceri.

- Comisia Europeană a indicat faptul că intenționează să promoveze convergența codurilor europene bazate pe voluntariat și să încurajeze toate statele membre să adopte un cod obligatoriu pentru toate companiile rezidente. Dacă aceste eforturi se concretizează, va dispărea linia de demarcație dintre legislația permisivă și cea aspră.

A devenit o problemă serioasă

Între timp, acționarii și reclamantii au utilizat arme legale, deja puse la dispoziția lor, provocând efecte alarmante. Între 2001-2003, primele șapte procese și soluționări împotriva directorilor și administratorilor companiilor UE au totalizat peste 1 miliard USD. Numărul actual al cazurilor este în scădere, dar procesele intentate de acționari americani împotriva corporațiilor europene - de obicei cele mai costisitoare - continuă să crească. Drept urmare, primele de asigurare pentru D&O în Europa au crescut brusc, unele prețuri au crescut chiar cu 500%; cu toate acestea, tendința pe piață acum este spre o scădere a premiilor de asigurare.

Potențiale surse de răspundere D&O în ECE

CAZURILE de procese intentate împotriva directorilor și administratorilor de companii sunt rare în Europa Centrală și de Est (ECE). Raritatea lor se datorează faptului că economiile de piață din regiune se află încă la pubertate, cultura activismului cetățenilor și acționarilor fiind relativ slabă. Evaziunile companiilor și mecanismele slabe de aplicare legislativa (vezi mai jos) reflectă faptul că implementarea directivelor UE nu va genera pe termen scurt un val de cazuri de acuzare a D&O. Pe termen lung, situația se va schimba.

Abuz de drepturi din partea acționarilor

Odată consolidate mecanismele de aplicare legislativă în noile state membre UE, aspectele legate de abuzul de drepturi față de acționarii minoritari vor crea un sol fertil pentru acțiuni de tragere la răspundere a D&O în regiune. Mecanismele de conducere s-au dovedit prea slabe pentru a opri directorii de la urmărirea propriilor interese în cadrul valului de privatizare din 1990. Aceste firme fie au eșuat, fie acțiunile au fost strânse de către investitorii străini, de fondurile naționale de investiție și persoane bogate. Drept urmare, țările ECE se caracterizează prin tipare de proprietate a companiilor mult mai concentrate decât cele din Europa Occidentală sau America.

Concentrarea acestora a dus la crearea unei culturi în care drepturile deținătorilor de acțiuni minoritari sunt deseori ignorate. În multe companii, structurile de proprietate sunt adesea opace, consiliile subsu-mează interesele companiei celor reprezentate de acționarii majoritari (care au controlul asupra întâlnirilor), informațiile cheie nu sunt dezvăluite tuturor și se ridică obstacole în calea mecanismelor de monitorizare a activităților consiliilor precum prevenirea înputernicirilor acordate în cadrul întâlnirilor anuale sau chiar mutarea întâlnirilor la o dată mult prea apropiată pentru a putea participa la ele.

În unele țări se practică și intervenții politice în care statul rămâne actorul principal în virtutea faptului că deține majoritatea acțiunilor la unele dintre cele mai mari companii naționale (precum furnizorii de servicii de telecomunicație și energie), controlând în mod direct mari sume de investiție. Se întâmplă în multe cazuri ca funcționarii publici să fie membri ai consiliilor administrative ale unor companii și să acționeze și să voteze la unison cu ceilalți acționari majoritari.

Problemele sunt exacerbate și de slăbiciunea piețelor de capital locale. Eforturile făcute în 1990 de a crea piețe echitabile au reușit doar în parte. În afara Poloniei, bursele de valori din regiune sunt slabe, valoarea tranzacționată la bursa din Varșovia fiind aproape la fel de mare ca suma tuturor celorlalte valori tranzacționate la bursele celorlalte state membre la un loc. Întrucât sunt mici și caracterizate prin concentrări mari de proprietate, bursele sunt lipsite de putere și ușor de manipulat. Dispunând de puțin numerar obținut pe piețele interne, o parte din proprietarii majoritari au păstrat în mod artificial valoarea redusă a acțiunilor, pentru a cumpăra la preț redus acțiunile acționarilor minoritari. Cu un număr foarte mare de acțiuni, în proporție de 75%, acționarii majoritari pot reține compania de la bursă evitând astfel reglementările de conducere ale bursei.

Organizațiile acționarilor din ECE sunt în prezent slabe și au puțină experiență în a ataca consiliile de administrație în chestiuni ce țin de conducerea corporativă. Cu toate acestea, directivele UE menționate mai sus abordează explicit problema drepturilor și responsabilităților acționarilor și stabilesc tipuri de răspundere personală a directorilor pentru multe dintre încălcările practice în prezent. Multe companii intervievate pentru acest raport anticipează că manifestarea unei atitudini activiste din partea acționarilor se va face simțită în curând în noile state membre. Astfel, consiliile se pot aștepta la provocări din partea acționarilor, de exemplu sub forma investigațiilor sau îndosierii reclamațiilor civile pentru a lupta împotriva actelor considerate de acționarii minoritari ca fiind abuz de drepturi.

Chiar și cea mai serioasă participare pe aceste piețe comportă riscuri ale D&O și de reputație. Într-un exemplu rar al activismului acționarilor din Polonia, pretinsa incorectitudine a comportamentului lui Michelin ca proprietar majoritar a declanșat trei audituri. Deși exonerată de răspundere, compania a cheltuit 50 de milioane de dolari. Pernod Ricard, Bayerische Hypo Vereinsbank și Goodyear s-au confruntat și ele cu reclamații nedovedite de abuz de poziție dominantă față de firmele locale.

Legislația internă

Răspunderea D&O este afectată și de legislația internă a noilor state UE privind protecția mediului, angajarea, sănătatea și securitatea angajaților, tranzacțiile corecte și protecția consumatorului. Deși a cerut noilor state membre să adopte legislația UE în aceste domenii în cadrul procesului de aderare, Bruxelles le lasă libertatea de decizie în privința impunerii răspunderii personale pentru acțiunile corporative.

Legislația în aceste domenii va avea un impact asupra D&O. Companiile vor trebui să adopte standarde mult mai înalte și să aducă schimbări culturale profunde, dar și să modernizeze echipamentele și infrastructura. Conducerea și consiliile administrative vor fi făcute răspunzătoare de succesul acestor transformări. O companie cehă a încheiat recent o asigurare D&O pentru membrii consiliului, date fiind îngrijorările exprimate cu privire la anumiți inadvertențe care contraveneau noilor reglementări UE privind răspunderea pentru mediu.

Răspunderea D&O se mai aplică și în aspecte legate de legislația privind societățile locale din noile state membre UE. Printre exemplele care se aplică tuturor companiilor enumerăm:

- Directorii și administratorii răspund pentru daunele aduse companiei din cauza incompetenței, a acțiunilor neautorizate sau ilegale (inclusiv prezentarea de interpretări frauduloase ale situației financiare a companiei) sau a neglijenței. De obicei, doar compania poate da în judecată directorii, dar dacă respectiva companie refuză, acționarii minoritari pot iniția darea în judecată. Reclamanții au dificila sarcină de a demonstra eșecul membrilor consiliului de a-și îndeplini responsabilitățile, deși în Letonia sarcina de a dovedi contrariul le revine acuzaților.
- Directorii și administratorii răspund pentru neplata taxelor sau a datoriilor firmei în cazul continuării operațiunilor după ce ar fi trebuit să demareze procedurile de declarare a falimentului.
- În mod obișnuit, procesele civile și reclamațiile care au ca obiect recrutarea, sănătatea și securitatea, protecția consumatorului și a mediului trebuie mai degrabă incriminate companiilor și mai puțin directorilor și administratorilor. Excepțiile apar în cazul în care aceștia din urmă nu execută ordinea administrativă impuse asupra companiei. Firma poate la rândul ei să dea în judecată persoanele care se fac răspunzătoare de recuperarea costurilor cu judecata.
- Membrii consiliilor de administrație răspund împreună și individual de acțiunile consiliului, deși uneori se poate evita răspunderea individuală dacă s-a votat că nu politicile au dus la apariția reclamației sau dacă, în cazul unei judecăți inverse, membrii formează un grup care dă în judecata persoanele responsabile. Răspunderea comună este un risc specific în statele mai mici, unde deseori nu există destule persoane calificate să ocupe posturile de monitorizare din comisii.

- Directorii și administratorii răspund individual de actele penale în cunoștință de cauză. În unele țări precum Slovacia, nu se pot aduce incriminări unei corporații; prin urmare, membrii consiliilor administrative pot fi acuzați de acțiunile necorespunzătoare ale companiei, indiferent de comportamentul individual.

Diferențele dintre țările ECE sub aspectul răspunderii D&O sunt deseori la fel de mari ca asemănările. Iată câteva exemple:

- În Estonia, divulgarea secretelor companiei, iar în Slovacia - afirmațiile negative neadevărate despre competitori sunt acte penale.
- Legislația din Polonia și Ungaria nu recunoaște daunele punitive, pe când Cehia le recunoaște.
- Legile din Cehia, Letonia și Slovacia interzic înțelegerile care restrâng răspunderile directorilor, în timp ce acest lucru nu se întâmplă în noile state membre UE.
- Legea ungară oferă mai multă protecție împotriva acuzațiilor civile asupra D&O decât legile majorității celorlalte state, dar impune sancțiuni penale aspre, inclusiv opt ani de închisoare pentru tranzacții realizate în timpul insolvenței companiei.
- Conform legii slovace, o persoană care nu e membră a consiliului administrativ, dar ai cărei directori obișnuiesc să aibă aceleași puteri cu proprietarul majoritar, poate fi considerată ca director în umbră și poate răspunde pe deplin de acțiunile sale.
- Codul muncii din Polonia nu specifică hărțuirea sexuală, dar membrii consiliilor de conducere pot fi trimiși la închisoare pentru cinci ani dacă acționează în detrimentul companiei. Nu este sigur cum vor interpreta judecătorii

acest cod, din moment ce legislația separată include directorii care fac abuz de funcție în interese personale.

Având în vedere abuzul des întâlnit față de drepturile acționarilor minoritari, în cazul căruia organismele ECE pentru aplicarea legii societăților a aplicat imediat legea la nivelul tuturor corporațiilor din noile state membre, comisiile vor putea fi atacate ușor în instanță. Incluziunea în noua legislație a aspectelor legate de responsabilitățile colective ale consiliilor va expune chiar și directorii răspunzători involuntar.

În practică, impactul va fi mai mic din cauză că:

- Directivele afectează doar companiile incluse pe piețele formale. Majoritatea investitorilor, observatori precauți, vor achiziționa acțiuni și își vor retrage companiile de la bursă.
- O mare parte dintre puținele companii locale care au nevoie de acces la piețele mari de capital sunt deja înregistrate la bursele americane sau europene, care se caracterizează printr-o monitorizare mai atentă și prin riscuri mai mari asupra D&O. Jumătate din WIG20, cea mai mare bursă din Varșovia și cea mai mare piață lichidă din ECE, care reprezintă 60% din primele companii baltice, este înregistrată la bursa din New York.

Astfel, noile directive se vor aplica în special marilor companii la bursă, care deja au un comportament corespunzător. Oricum, acestea ar trebui să aibă un impact benefic, la nivelul ECE, asupra conducerii corporative în firmele mijlocii orientate spre dezvoltare, care aspiră să devină publice. Pentru ca abordarea conducerii companiilor din ECE să se schimbe, organismele de aplicare a legislației vor trebui să facă eforturi serioase în ceea ce privește resursele și punctualitatea măsurilor.

Aplicare

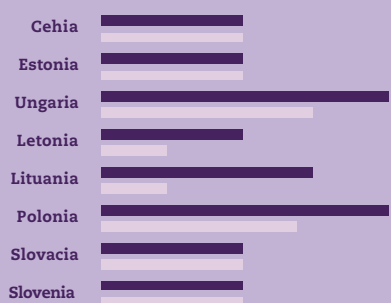
DEȘI Comisia Europeană a afirmat că organismele administrative locale sunt capabile să aplice legislația privind societățile, alți comentatori descriu invariabil slaba capacitate de reglementare. Instituțiile polone și ungare sunt mai stricte decât celelalte, iar instituțiile financiare sunt destul de bine reglementate în întreaga regiune. (O mare bancă cehă interviuată pentru acest raport remarcă standardele ridicate ale experților din cadrul autorităților de reglementare financiară din țară).

Slăbiciunile organismelor de aplicare legislativă se datorează în primul rând lipsei de experiență. Economia de piață este veche doar de aproximativ zece ani, iar legislația s-a schimbat continuu, modificările majore legate de aderare fiind finalizate doar în acest an. Autoritățile de reglementare, care au învățat totul de la zero, s-au confruntat cu regulamente schimbate foarte des și scrise după diferitele norme de conducere corporativă, mai mult decât după cele locale.

Instanțele de judecată din ECE au la fel de puțină experiență în determinarea răspunderii personale în domeniul comercial. Majoritatea noilor legi privind D&O necesită interpretarea termenilor precum "rezonabil", "încălcare voită" sau "neglijență". Nu există aproape nici un caz legal care să ajute judecata în domeniul acestei legislații.

După cum s-a menționat mai sus, organizațiile acționarilor sunt slabe și ineficiente. Cele două grupuri mici de acționari din Polonia sunt o raritate în regiune. Mai mult, din cauza impedimentelor în calea afirmării drepturilor acționarilor minoritari, activiștii tind mai mult să creeze situații stânjenitoare la întâlnirile anuale și mai puțin să voteze acțiuni sau să apeleze la justiție. Fondurile de investiție și autoritățile financiare nu și-au asumat nici un rol important de monitorizare. Creditorii au și ei un impact redus, deși bănci precum Bank Pekao, una din cele mai mari din Polonia, a fost foarte activă în distribuirea națională a codurilor privind conducerea corporativă.

GRADUL DE PREGĂTIRE A ȚĂRILOR ÎN CURS DE ADERARE SUB ASPECTUL RĂSPUNDERII D&O

■ Stadiul legislației privind conducerea corporativă
■ Stadiul capacității de aplicare

Sursa: ECN (cifre estimative obținute pe baza cercetărilor și interviurilor)

Cunoașterea riscurilor și strategiile de asigurare

DEȘI RĂSPUNDEREA D&O nu este o prioritate actuală a consiliilor corporative din ECE, companiile interviuate pentru acest raport se așteaptă ca situația să se schimbe. Ele prevăd că orice caz de răspundere D&O va fi soluționat cu mult mai multă rigurozitate pe termen mediu.

- Multe companii își exprimă rezervarea cu privire la calitatea acțiunilor autorităților de aplicare legislativă, dar toate cred că acestea din urmă își îmbunătățesc experiența și se așteaptă să atingă nivelul european în următorii 2-4 ani.
- Din ce în ce mai multe companii ECE vor trebui să intre pe piețele străine echitabile, supunându-se monitorizării stricte a pieței americane și confrunându-se cu un număr crescător al acțiunilor francezi și germani aflați în litigii.
- Activismul acționarilor locali a început să dea rezultate - majoritatea companiilor interviuate au remarcat influența acestuia prin ameliorarea conducerii corporative; companiile se așteaptă ca acționarii, din ce în ce mai pricepuți, să oblige companiile să dea în judecată directorii și administratorii dacă răspund personal sau să îi dea chiar ei în judecată.

Data fiind lipsa de flexibilitate a conducerii corporative la nivelul regiunii, activitățile companiilor, care sunt asociate cu sancțiuni aplicate directorilor, vor deveni cu siguranță importante. Soluționarea primului caz de judecată privind răspunderile D&O va atrage denunțarea altor cazuri. Merită să ne amintim că răspunderea D&O în Europa occidentală a fost transformată din situația de nișă în asigurări într-un risc important în cursul ultimilor zece ani, în parte prin reformele legislative ale UE implementate cu strictețe din 1980.

Asigurările pentru răspunderea D&O sunt

disponibile în majoritatea statelor ECE. Majoritatea corporațiilor multinaționale cuprind consilii și directori locali asigurați colectiv pentru răspunderea D&O, fapt care, date fiind condițiile actuale, nu afectează în mare măsură premiile de asigurare.

Firmele locale din sectoarele guvernate de reglementări extinse, precum finanțele, industria produselor farmaceutice și a utilităților, tind de asemenea să încheie astfel de asigurări. Mai multe societăți interviuate pentru acest raport s-au plâns de lipsa produselor de asigurare adecvate la nivel local, cele existente pe piață fiind în mod frecvent rezultatul reambalării, de către firmele naționale, a elementelor asigurate de către partenerii străini.

Deseori, companiile din alte domenii se limitează la monitorizarea schimbărilor și se bazează pe respectarea codurilor comportamentale. De exemplu, un director executiv al unei mari firme de IT din Lituania trece în revistă noile directive UE, se supune legislației locale, respectă Standardele internaționale de contabilitate și oferă protecție prin contract directorilor și administratorilor în măsura posibilităților legale. Pe de altă parte, conducerea nu a auzit de nici un caz de judecată în domeniul răspunderii D&O în Lituania și se teme că asigurarea ar putea costa mai mult decât rambursarea cheltuielilor cu potențialele procese de judecată care au ca obiect directorii.

În mediile în care companiilor li se interzice să ofere garanții pentru directori sau li se impun limite de acordare de garanții pentru directori, asigurările pentru D&O reprezintă ultima linie de protecție împotriva falimentului personal. Este mai convenabil să ai parte de o asigurare bună și să dormi liniștit decât să realizezi prea târziu că litigiile te vor aduce în stare de faliment înainte de a-ți salva numele.

În Regatul Unit, directori ai unor mari companii se confruntă cu probleme financiare personale din cauza litigiilor în derulare de ani de zile, fapt care ar fi putut fi evitat prin achiziționarea de asigurări adecvate D&O.

Despre Marsh

Marsh, liderul mondial în consultanță de risc și brokeraj de asigurări, are 38.000 de angajați și o cifră de afaceri anuală de 5,9 miliarde USD. Compania furnizează servicii specializate pentru clienți din peste 100 de țări. Marsh este deținută de Marsh & McLennan Companies (MMC), companie globală care are aproape 59.000 de angajați și o cifră de afaceri anuală ce depășește 10 miliarde USD.

În Europa, Marsh oferă clienților avantaje unice în ceea ce privește consultanța de risc și tipurile de asigurări. Acest avantaj implică două aspecte: o rețea globală de birouri și cel mai mare număr de profesioniști în asigurări. De asemenea, Marsh este singurul broker care deține birouri la nivel global, acest fapt permițând furnizarea de servicii de calitate clienților săi, oriunde în lume. Angajații noștri au abilitățile și experiența ce le permit să înțeleagă mediul social, economic, politic și cultural al fiecărei țări.

Dacă doriți să discutați cu reprezentanții Marsh despre riscurile și nevoia de asigurări a companiei dumneavoastră, vă rugăm contactați:

România

Crisitan Fugaciu

Telefon: +(40) 21 232 18 74

E-mail: cristian.fugaciu@marsh.com

The information contained herein is based on sources we believe reliable and should be understood to be general risk management and insurance information only. Marsh makes no representations or warranties, expressed or implied, concerning the accuracy of information contained herein or the financial condition, solvency, or application of policy wordings of insurers or reinsurers. The information is not intended to be taken as advice with respect to any individual situation and cannot be relied upon as such. Insureds should consult their insurance and legal advisors with respect to individual coverage issues.

This document or any portion of the information it contains may not be copied or reproduced in any form without the permission of Marsh Inc, except that clients of Marsh Inc need not obtain such permission when using this report for their internal purposes.

www.marsh.com / www.marsh.ro

© 2004 Marsh Inc. All rights reserved.

Marsh & McLennan Companies